

tem, quam quoad h[ab]redem, nisi ex def[ici]cio conditionis resolvetur.

Quz non impugnat principium d. I. si ego, quod D. Couar. allegat, in quo duplex est casus. Primus quando res ita sunt tradita, ut statim mulieris fieret, & reuocationi non est locus, cu[m] fuerit donatio omnino perfecta, d. s. aliz. inst. de donat. Sed, matrimonio non contracto, codicilij datur ad repetendum, quasi causa non sequuta, ob quam fuit datum, l. legem 9. vbi glof. C. de donat. Secundus casus fuit cum res sic est dedita, ut donaturi maneret, dum nuptiaz non contrahebantur, quibus non celebratis, Consultus vindicationem competere, ait illi, qui tradidit, sed non ideò negat, hoc calu, si donator veller, potuisse penitere, cu[m] nullum sit impedimentum, ut ex proximè dictis satis colligitur. Similiter Imperator in d. l. leg[em] donatorē praescriptis verbis agere posse ad implemē tum modi, quem donando adiecit, dicit, nec meminist conditionis ob causam, qua illi etiam ad repetendum, quod dedit, competebat l. i. C. de donat. quz sub mod.

Vers. His equidem omnibus.

69 Sequitur Menoch. conf. 296. n. 85. & Ruin. conf. 7. n. 29. lib. 1. & est receptionis, licere, in contrariaibus innominitatis etiam fauore pia causa gestis pernitere, quod de iure cōmuni procedit, nam quoadiū Regium propter d. l. 2. tit. 16. lib. 5. Recopil. generaliter in huiusmodi contrariaibus locus poenitentia non est, sed offerens vnu[m] ex contrahentibus id, ad quod tenetur, poterit alterum praeceps compellere, ut conuentioni sit, quod magis obtinuit, et si

aliqui tenuant, de quo Ant. Gom. variar. lib. 2. cap. 8. n. 4. Parlador. quotidianar. lib. 2. cap. 3. n. 32. & different. 135. n. 10. Gutier. de iuram. confirmat. part. 1. cap. 35. n. 1. Gregor. Lop. in l. 3. glof. 4. tit. 6. p. 5. Perez in d. l. 3. Ordinam. Matienço in d. l. 2. Recop. glof. 2. n. 6. 7. Azcued in l. 1. n. 6. tit. 21. lib. 4. Recopil. Salced. ad Bern. Diaz reg. 549. Pat. Molin. tom. 2. disp. 258. nu. 8. Guzman de euiction. q. 24. nu. 58. Richard. in S. actionum, q. 27. à nu. 37. inst. de action. Quid de iure Canonico controversum est, consule ultra præallegatos, Fachin. lib. 11. controversial. cap. 8. Cancer. variar. part. 2. cap. 3. n. 53. Padilla in l. naturalis, 5. & liquidem, n. 18 ff. de prescript. verb.

Num. 17.

Quod h[ab]res donatoris reuocare nequit donationem non acceptatam, docent Borrel. in sum. decisi. tom. 3. tit. 10. n. 156. Trentacing. variar. lib. 3. tit. de donat. resolut. 1. n. 14. vers. Declaro hanc, & vers. Licet donatio, Molin. de primogen. d. cap. 2. n. 77. Iul. Clat. d. S. donatio, q. 13. in fine, Hermos. d. l. 7. glof. 4. n. 12. Sanchez. d. dub. 1. nu. 11. Cancer. part. 1. cap. 8. n. 41. Pat. Mol. d. disp. 265. n. 13. Robles de Salced. supralib. 3. capit. 19. num. 61. Ex qua sententia placit colligitur, mortuo donatore, validam manere donationem, acceptarique a donatario posse, ut docent Molin. dict. cap. 2. nu. 77. Fontanell. part. 1. claus. 4. gloss. 8. num. 6. 7. & alij apud Hermosi.

Plain d. l. 1. glof. 4.

Num. 50.

Affen-

Num. 18.

Affent Sanchez. d. dub. in fine, de quo Marescot. variar. lib. 1. capit. 5. à num. 5.

AD CAPVT Decimumquintum,

SUMMARIUM.

1. *Fructus pendentes tempore venditionis fundi ad emporem pertinent.*
2. *Factus pecunia nondum editi inter fructus pendentes numerantur.*
3. *Vendor fundi tenetur de evictione pro fructibus pendentibus, qui erant alieni.*
4. *Fundo locato vendito cum fructibus pendentibus cedunt emptori.*
5. *Re vendita omnia consentur alienata, que illi coherent, vel accident.*
6. *Fructus pendentes, & fundus, cui coherent, eadem res censemur.*
7. *Vna, eademque res diuerso iure censi non debet.*
8. *Fructus pendentes inter immobilita computantur.*
9. *Quo sensu fructus pendentes pars fundi esse dicantur.*
10. *De intellectu l. fructus 45. ff. de iuri vendicat. remissione.*
11. *Post perfectam venditionem commodum, & incommodum rati vendite spectat ad emporem.*
12. *Commodum cedit, a quo periculum incipit.*
13. *Ratio propter quam fructus pendentes emptoris sunt.*
14. *Nou dividuntur, quia cum fundo empti sunt.*
15. *Vera[m] fructus arti, ac collecti post perfectam venditionem ad emporem pertineant.*
16. *U[er]o fructuarius vob[is] proprium habet in fructibus pendentibus.*
17. *Mortuo & fructuario ante collectos fructus, omnes domino proprietatis cedant.*
18. *Fructus pendentes tempore, quo do minum fideicommissi transit in fidei commissarium, ipsi debentur omnes.*
19. *Idem iuris est dependentibus cum dies fideicommissi cedit, nec fideicommissarius petere neglit.*
20. *De intellectu l. Julianus, S. si finibus off. de actionib. empti remissione.*
21. *Pensio fundi locati, si pendentibus fructibus vendatur, ei prorata tem poris dividenda.*
22. *Pensio fundi, vel domus locata cedit venditori, qui locauit, licet eam debeat restituere.*
23. *Respondetur pro Accursio ad l. de fundo, ff. de usufructu.*
24. *Quare emptor omnes fructus pendentes suos facit, & non totam pensio nem fundi locati.*
25. *Traditus differentia inter venditorum rem fundi, & usum fructuarium, quoad acquisitionem pensionis pro tempore ante venditionem, & frumentum & sum fructuum.*
26. *Interpretatur l. 1. in princip. ff. de iuri Fisc.*
27. *Ratio Accursianæ opinionis tradi tur.*
28. *Quomodo dividitur pensio domus, & fundi locati inter emporem, & venditorem.*
29. *Explicatur d. l. fin. S. fin. ff. de iuri Fisc.*

- 30 Empti sunt locationi non teneantur.
31 Fallit, si fiscus, qui locauit, vendiderit.
32 Emptor qua actione consequi poterit pensionem sibi debitam, quia colonus post venditionem ius est fundo vendito.
33 An redimens rem ex pacto retrouendendi, fructus omnes pendentes sibi querat, soluti expensis refertur affirmativa.
34 Contraria approbatur.
35 Ratio redditur.
36 Limitatur vera sententia primo.
37 Fundo et credito cum fructibus pendentibus proximis collectioni, et pacto retrouendendi, licet fundus eodem tempore sequentibus annis redimatur, fructus pendentes redimentis non sunt.
38 Limitatur secundo sententia approbata supra n. 34.
39 Respondetur ad obiectiōnem.
40 Quomodo facienda sit diuisio fructuum prorata temporis.
41 Fructibus fundi legatis in singulos annos quod vivat legatus, eo mortuo post incepsum annum omnes hereditati legatory debentur.
42 De retrahit ex iure sanguinis qui trahant.
43 Fructus omnes, qui pondebant tempore emptionis, ad retrahentes iure sanguinis pertinent.
44 Exponitur D. Couar. ne contra communi loquicūs videatur.
45 Fructus sati, ac percepti post emptiō nem ante moram, aut litis contestationem, ad consanguineum retrahentem non spectant, sed ad emptorem.
46 Conjecta apponi in contractibus, si omittantur, an pro expressis haberi debant?
47 Redimens censem teneantur ad reddi-
- tus decursos et que in diem, quo redimit prorata temporis.
48 Idem est, si redditus solvendi sunt in fructibus, est tempus collectionis non venerit.
49 Lege positiva seclusa, licet censem constitueret, ut redditus in pecunia non solvantur.
50 Non est prohibitum in Hispania censem irredimibilem, aut referuntur unum constitueret, ut redditus in vino, frumento, aut alia specie prater pecuniam solvantur.
51 Clericis bonis intuitu Ecclesie quae sitis successore ex testamento, vel ab intestato habere iure communis non possunt.
52 Contrarium in Hispania obseruatur.
53 An licet Clericis de predictis bonis testari in ius non possit in Hispania?
54 Episcopi in Hispania de illis bonis testari, aut successorem ab intestato habere non valent.
55 Possunt testari de bonis aliudque sitis, dum Episcopatu fungebantur.
56 Quomodo diuidendi sunt fructus, mortuo beneficiario, inter ipsius heredem, et beneficiarium succedentem.
57 In primis standum est Episcopatus conjectum.
58 Bulla Iulij Tertiij circa diuisiōnem fructuum beneficiorum in Hispania in usum non est.
59 Quomodo diuidendi sunt fructus inter resignationem, et resignatarium beneficii.
60 Pensio Ecclesiastica diuidenda est prorata temporis inter heredem pensionarij, et eum, cui illa vacat.
61 Fructibus omnino deficitibus beneficiarius solvere pensionem non debet.

Idem

- 62 Idem est, si tantum percipientur necessarij ad congruam ministrantium spiritualia.
63 Demiuatio fructuum non minuit pensionem extra casus predictos.
64 Fructus prorata temporis diuiduntur inter commendatoriorum Ordinum Militarium heredes, et successorem in commendam.
65 De diuisione fructuum inter heredes feudatarij, et eum, qui ad feudum admittitur.
66 Feudum est beneficium, quod datur propter officium.
67 A quo tempore dominium, et fructus res legatae pertinent ad legatum.
68 Quid quando res certa testatoris in specie legabatur.
69 Iure Regio verum dominium transfit in legatum a morte testatoris.
70 Omnia testamento relicta iure communi pendent ab edita hereditate.
71 Iure Regio legata debentur, licet hereditas non adest.
72 Quando transeat dominium rei legatae in legatum, si non legitur res proprie testatoris in specie.
73 Fructus debentur legatorio, ex quo dominium transit in ipsum, non scilicet sed vere.
74 Idem est in fiduciocommissio particulari.
75 Quid in rioniuersali, remissio.
76 De diuisione fructuum maioratus.
77 Pena Fiscales quomodo diuidenda inter heredes possessoris maioratus, et sequentem.
78 Succedens immediate maioratus fundatori omnia, si fructus pendentes acquirit.
79 Refertur sententia tenentium, fructus pendentes maioratus ad successorem eius pertinere.
- 80 De alijs fructuum diuisiōnibus, res missiue.
- Fructus pendentes rei vendite, vel aliter in alium translate, cui debeantur.
- F Ructus pendentes tempore vestitionis fundi ad emptorem pertinere, nisi aliud sit expressum; nullus inficiatur, atque ita docet Ant. Gom. variat. lib. 2. cap. 2. n. 11. Molina de primogen. lib. 3. cap. n. n. 8. Donell. commentar. libr. 13. cap. 4. in princip. Auendaño de cenib. cap. 56. nu. 1. cu alijs, Tiraquel. de retract. lignag. §. 1. glos. 7. à nu. 37. Moz. de contractib. tract. de emption. titul. de naturalib. emption. n. 43. Mantic. de tacit. & am big. convention. lib. 4. tit. 16. n. 41. cum seqq. Lugo de iust. & iur. tom. 2. disp. 26. n. 209. vers. Regula generalis, Valenzuel. conf. 59. n. 11. 12. Ant. Faber de errorib. decad. 11. error. 3. vers. Nihil autem, Cancer. variat. p. 1. cap. 13. num. 94. Castill. de vnfuct. cap. 42. à n. 7. Paz in prax. tom. 3. c. 6. §. 2. nu. 6. siue maturi, siue immaturi extet. Hem. in l. 28. gloss. 2. n. 6. tit. 28. p. 5. & omnes communiter, quicquid Thefaur. decil. 66. nu. 5. distinguat. Fecit etiam pecorum nondum editi emptori gregis cedunt, nam & hi fructibus pendentibus anumerantur, Parlador. different. 124. §. 1. nu. 8. Palac. Rub. in rubric. de donat. S. 62. n. 11. Matienço in l. 4. gloss. 1. num. 4. titul. 9. libr. 5. Recopilat.
- Quod adeo verum est, ut, si quis fundum, quem, fructibus pendentibus exceptis, emerat, eisdem nondum perceptis, absolutē vendiderit, illi fructus quoque venditi existimetur, non vel eos

eos emporū retineat, sed ut venditor de euictione teneatur, Lugo supr. nisi ille sciret tempore contractus fructus, qui pendenbant, ad primum vendorē spectare, Hermos. in l. 18. gloss. 1. à n. 17. tit. 5. p. 5. Ant. Gom. supra num. 12. Cancer. variar. part. 1. cap. 8. de do-
nat. à n. 71. Petri. Barbol. in l. diuortio in princip. part. 2. n. 82. & in §. fin. nu.
4. 125. cum alijs. At si fundus locatus, fructibus pendentibus, distrahatur, neque conuenetint contrahentes de stādo locationi, eos empor suos facit, venditorque ad intereste colonotenebitur, fin. ff. de iur. Fisc. Hermos. in l. 1. 28. gloss. 2. n. 59. tit. 5. p. 5. Mantic. d. lib. 4. tit. 24. n. 44. quod pariter in colo-
no partiaro procedit, Hermos. n. 66. vbi alij. Mantic. d. tit. 16. n. 45. Idem, quod de fructibus pendentibus dictū est, ad pensiones rerum, quā naturaliter fructificant, ut fundus extenditur, nam si illa, fructibus pendentibus, vē-
datur, totam pensionem empori ce-
dere, tenent Mantic. sup. tit. 24. n. 44. Hermos. vbi proximē à n. 58. de quo tamen videoes inferius dicenda ex nue-
mer. 21.

Num. 13

5. Vendita re omnia alienari censem-
tur, quā illi coherent, vel accedunt, l. in modicis 24. l. ad sacra 73. ff. de cont. empt. d. l. 28. tit. 5. p. 5. necnon quā quasi pars eiusdem habentur, l. Julianus 14. §. vlt. ff. de act. empt. Mantic. supra tit. 5. per totum, Ant. Gom. n. 13. Hermos. d. gloss. 2. nu. 1. Tusch. practic. conclus. lit. V. conclus. 72. nu.
6. 7. Cum autem fundo fructus penden-
tes naturaliter coherent, ideo vendi-
ti intelliguntur, sūmū de ipsis dictum

sit, siquidem vna eademq̄ē res pen-
coherentiam fundus, & fructus sunt,
qua diuerso iure censeri non debent, l.
in rem 24. §. item quācumque in fine,
ff. de rei vendicat. l. eum, qui zdes, ff.
de usuc. Elcobar. de ratiocin. libr. 2.
comp. 26. n. 3. Hermos. nu. 7. Merlin.
de pignor. lib. 2. q. 53. n. 37. Gutier. Ca-
nonic. lib. 2. c. 8. n. 6. Cyriac. cōtrouer-
to. 2. cōtrou. 297. n. 49. Ant. Gom. n.
14. Ex qua identitate idē Gomez. in l.
40. Taur. n. 74. vers. Tertio facit, post
Bald. in cap. 1. col. fin. in fin. de pac. te-
nēd. & eius violator. infert, quod lista 8
tuto cōtricatur, ut propter delictū ali-
quod bona mobilia rei publicētur, nō
cōprehenduntur fructus pendentes, nā
ratione fundi inter immobilia com-
putantur, Merlin. sup. q. 49. n. 3. Par-
lador. rer. quotidian. lib. 2. cap. fin. 5. 3.
n. 13. Tiraquel. supr. n. 37. 44. Gutier.
d. cap. 36. n. 7. Cabalin. moliloq. 5. 18.
Mantic. de cōnictū. ultim. voluntat.
lib. 9. tit. 3. n. 7. Vnaque substantia ta-
les fructus cum fundo cēsentur, vt in-
quit Gutier. num. 5:

Sunt fructus pendentes (vt D. Co-
varr. docet) pars integralis fundi ex
suppositione. Pro cuius intelligentia
scire oportet, partes integrales cuius-
que rei absolute dici, quz ita eam cō-
ponunt, vt, vna dempta, ipsa res nō sit
integra, nec completa, vt omnia mē-
bra respectu corporis humani sunt par-
tes integrales, nam si absit manus, vel
pes, illud non erit integrum, & perfe-
ctum, sed mutilem, cum naturaliter
ad sui perfectionem, & integratatem
suis omnibus membris debeat con-
stare. Dissimiles sunt fructus respectu
fundī, cum ad huius integratatem, &
complementum illi necessarij non
sint, quare non minus integer erit sua-
sus

dus, licet fructus pendentes non ha-
beat, ex accidenti tamen cum fundo
hoc, cui adhuc in vnum totum con-
stituant, quo sensu pars illius integra-
lis dici possunt, veluti cum lapidum
acerbo alijs lapis adiicitur, qui pars
integralis illius incipit esse ex opposi-
tione, quod alijs coniunctus est, non
quia illi dēpto, acervus haud integer
est. Quz comprobat cōmuniis do-
ctrina, quā habet, promittentem sim-
pliciter fundum, ipsum sine fructibus
pr̄stanto, liberari, l. si filius fam. 78.
§. 1. ff. de verb. obligat. Carol. Molin.
in l. vnic. nom. 202. C. de sentent. quz
pro eo, q. interest, Barbol. in d. diuor-
tio, in princ. num. 30. Gutier. vbi pro-
ximē num. 17.

10. Sic intellegendus est Consultus in l.
fructus 45. ff. de rei vendicat. qui ideo
verbo, videntur, v̄sus est, vt insinuaret,
fructus non absolute fundi partem di-
ci, dum pendent, de cūus textus inter-
pretatione Castill. libr. 1. de usu fruct.
cap. 2. n. 39. Gutier. de tutel. part. 3. c.
36. à n. 16. Auendaño vbi supra, licet
DD. sine distinctione p̄sūm̄ dicant,
fructus pendentes fundi partem esse,
Elcobar. de ratiocin. part. 2. comput.
19. n. 3. Hermos. d. gloss. 2. n. 7. Meno-
ch. de arbitr. cas. 2. 56. n. 5. Ant. Gom.
d. 40. n. 74. vers. Quia tales, & vers.
Tertio facit, Pazin praxi d. §. 2. nu. 7.
Lugo vbi supr. Cancer. d. cap. 13. nu.
94. Cyriac. tom. 3. controuer. 490. n.
56. Mantic. de tacit. lib. 11. tit. 23. n. 11.
Trentacing. variar. lib. 3. resolut. 6. de
empt. num. 1.

Num. 2

11. Et si periculum, & commodum
rei venditz, post quam dēre, & pretia

inter contrahentes conuenit, quo ven-
ditio perficiatur, specler ad emporē,
1. id. quod 7. ff. de peric. & com. rei
vend. l. necessario 8. eod. Cyriac. tom.
2. controuer. 2. 59. num. 25. Menoch.
conf. 26. n. 16. Pichard. in §. cum autē,
n. 1. inf. de empt. Pat. Molin. de iult.
& iur. disp. 366. n. 11. Morl. in empor.
iur. part. 1. tit. de emption. in pralud.
n. 103. Afflct. decil. 399. num. 8. D.
Latte. Granatenf. decil. 6. 9. n. 5. Aut.
Gom. d. cap. 2. n. 32. Hermos. in l. 23.
gloss. 2. à n. 2. Ant. Fab. lib. 2. coniectu-
rar. cap. 4. Ex hoc nullum fundamen-
tum sumi potest, vt fructus pendentes
ad emporē pertinere, dicamus us, quā-
doquidem commodum debet cede-
re, à quo periculum incipit, quare ha-
benda ratio non est periculi imminen-
tis post contractum ad acquirendos
fructus, qui antea fuerant produci.
Ratio vetō potissima, propter quam
fructus pendentes dēbentur empori,
est: quia intuitu corum plus pretij pro-
fundo soluit, cuius valor propter co-
harentes fructus augescit, Menoch.
conf. 13. n. 7. Gutier. d. cap. 36. num. 18.
Barbol. in d. diuortio in princ. n. 81.
Fabian. de Monte de emption. q. 6.
n. 22. Tiraquel. vbi supr. Hermos. in d.
1. 28. gloss. 2. nu. 7. & 8. vbi ex alijs no-
tat, matrem non pluris estimati, quia
pr̄gnās est, l. in lege falcidia 9. ff. ad l.
falcid. & hoc propter periculum pat-
tus.

Ex quo evenit, vt hi fructus non
sint dividendi, sed omnes empori
relinquantur, quorum omnium
pretium numeravit, vt proximē lau-
dati DD. affirmant.

Ibi: Alioqui in perceptis à venditore.

15. **Dubia quæstio est, quæ tangitur in presentiarum, & magis receptionis videtur, ut fructus sati ac etiam collecti post perfectam venditionem, & ante traditionem fundi, ac precijs regulariter emptoris fiant, de quo latius infra D. Couart. lib. 3. cap. 4. n. 7. Hermos. vbi proximè à n. 12. Ant. Gom. d. cap. 2. n. 11. Moz. d. tit. de naturalib. Empt. n. 43. Valasc. de partitionib. capit. 28. n. 8. Cancer. sup. dict. cap. 13. n. 9. Scaccia de commerc. §. 1. q. 7. part. 2. ampliat. 8 n. 77. Quid in venditione conditionali, docent Mantic. supra de tacit. conuent. lib. 4. tit. 26. à num. 10. Carroc. decis. 5. 1. Barbos. in l. si mora, n. 101. ff. solut. matrim. vbi ait, si conditio sit casualis, fructus emptori cedere; secus si potestatiua. Sed in predictis casibus emptor tenetur, vias pretij non soluti solvere, nisi venditor fuerit in mora, Cancer. & alij supr.**

Verf. His accedit.

16. **Vlfructarius in fructibus pendentibus, immo neque in illis, qui per se ex arboribus decidunt, nullū ius quærit, sed eos per se, vel per alium colligendo suos facit, vnde si vlfructus morte, vel alia ratione extinguitur, fructus minimè dividitur, sed domino proprietatis remanent, qui tamen expensas soluere compelletur, l. si vlfructarius 13. ff. quib. mod. vlfruct. amittat. l. 3. tit. 8. part. 5. §. is verò, inst. de rer. divisi. l. qui scit. §. 1. verf. Præterea, ff. de vlfr. l. 6. fur. 14. ff. de vlfruct. Cyriac. tom. 2. controvers. 3. 19. d. 14. Carroc. de locat. tit. de tert. grad. per sonar. q. 23. n. 4. Pat. Molin. disp. 6. 35.**

n. 2. Spin. in spec. reſtament. gloss. 13. n. 30. Caualcan. de vlfr. mulier. rel. n. 242. Pont. conf. 100. n. 4. Mart. Monet. Aragon. decis. 17. n. 11. Sord. conf. 227. num. 22. lib. 2. Castill. supra cap. 77. n. 1. Molin. d. cap. 11. n. 3. Pichard. in d. §. is verò, n. 1. Escobar. d. lib. 2. comp. 20. n. 19. cum seqq. Ant. Gom. d. n. 74. vers. Secundò & in specie, Gutier. d. cap. 36. n. 9. Quanvis hæres fructuarij fructus polsi retinere, donec sibi solvantur expensæ, Castill. sup. n. 5. vbi alij, Caualcan. n. 246.

Ibi: Sic & fructus ex fundo.

Fructus pendentes tempore, quō ex fideicommisso dominium fundi

quæritur fideicommissario, ei integrè debentur, & si maior pars anni prætierit, quod communis assensu DD. comprobatur, Molin. n. 2. Gutier. Canon. quæstion. lib. 1. cap. 33. num. 2. Menoch. d. cas. 256. n. 25. cum seqq. Ant. Gom. variar. lib. 1. cap. 5. n. 13. verf. Si verò hæres grauatus 5. Marescot. variar. lib. 2. cap. 112. à n. 45. Maticio in l. 1. gloss. 19. n. 15. tit. 4. lib. 5. Recopil. Turch. lit. F. concl. 277. Pat. Molin. supr. n. 3. Valasc. confutat. 36. n. 3. Auendaño in l. 43. Taur. gloss. 3. n. 1. Fusar. de substitut. q. 6. 26. à n. 67. Carol. de Tapia Neapol. decis. 45. n. 4. Et obserua ex Marescot. Menoch. & alijs ex præallegatis, omnes fructus perceperos, post verbalem fideicommissi restitutionem, aut post diem fideicommissi cedētem fideicommissario etiam deberi, nisi ipse propter negligētiā petere fideicommissum diffulerit. Nec moram hæredis requiri, Tondut. resolut. civil. cap. 77. num. 2. 3. vbi plures, Cyriac. controvers.

535.

535. num. 9. 10. Sord. decis. 25. n. 24.

Verf. Sed hoc supposito.

Num. 3.

20. **Ad textum in l. Julianus 14. 5. si fructibus, ff. de action. empt. videndi sunt Gutier. d. cap. 33. n. 18. cum alijs, Barbos. m. d. l. diuortio in princip. part. 2. n. 93. cum seqq. Hermos. in d. 1. 28. gloss. 2. à n. 57. Mantic. d. lib. 4. tit. 24. n. 44. Lugo d. disp. 26. sect. 14. Ayo- ra d. p. 1. cap. 9. Ant. Gom. d. capit. 2. num. 11. Cancer. sup. n. 94. cum seqq. Trentacing. d. relolut. 6. à princip. Pat. Molin. disp. 368. per totam.**

Ibi: Id verò accusus ita intelligit.

21. **Hæc doctrina Accursij (quæ ve-
rior videtur, & approbatur à Molin.
d. cap. 11. n. 8. vbi communem dicit)
vt scilicet pensio fundi locati sit diu-
denda pro rata temporis inter empto-
rem, & venditorem, quando fructibus
pendentibus fundus distrahitur, ne-
cessariò intelligenda est, cum emptor
stare locationi tenetur ex pacto, alio-
quin nihil de pensionibus est dispu-
tandum, siquidem emptor fructus si-
bi acquirit omnino, d. fin. ff. de iur.
Fic. & nuper diximus num. 4.**

Ibi: Et sane in hoc evidetur.

22. **Ideò, autem pensiones fundi ven-
diti, v. e. domus cedunt locatori, qui
vendidit, et si aliqua ex parte pertineat
ad emptorem, quoniam a dicto perso-
nali locatori non potest sequi fundi pos-
sessorem, quare celsio est necessaria. l.
25. à n. 13. quare nihil commodi po-
test consequi, nisi mediante fructuum
perceptione, à qua omne ius suum pè-
det, vt dictum est sup. n. 6. 17. vbi plu-
res, vade pensio, sive quā fructus colli-**

Non vrget contra Accursium ar-
gumentatio hæc deducta ex l. defun-
cta 65. ff. de vlfruct. nam responde-
tur, regulam illam, ut pēsio cedat, cui
fructus deberentur, verificati optimè
iuxta sententiam Accursij, quando-
quidē sicut nuptiū suppofuimus,
vt illi locus sit, necessariò desideratur,
quod fructus excipiantur, & emptor
stare locationi debeat, sed quādo fru-
ctus in venditione excepti sunt, empo-
ris non sunt, vt competitum est; igi-
tur neque pensio pro tempore ante
contractum ad eundem pertinebit
hoc casu.

Præterea longè diversa ratio datur
ad acquisitionem fructuum penden-
tium, ac pensionis respectu emptoris
fundi, quoad tempus lapsum ante vē-
ditionem, quoniam fructus, cum pars
fundi sint, iplique cohærent, simul
emuntur, & propter ipsos pretiū cres-
cit, vt dictum fuit supra, quare iustissi-
mè tribuuntur ementi, pensio autem,
quæ debita est ex locatione fundi, ei
non adhæret, neque cum ipso com-
paratur, vt pars, atque ita nulla inueni-
tur ratio, vt cedat emptori, addit dicta
infra num. 27.

Tandem ad rem non facit d. l. de-
functa, qua loquitur in vlfructuatis,
inter quam, & veditorem quoad præ-
sens dubium notissima est differentia,
cum fructarius nihil proprium ha-
beat in fundo, nisi ius tantum vtendi,
& fruendi, Gutier. de tutel. part. 3. c.
26. à n. 13. quare nihil commodi po-
test consequi, nisi mediante fructuum
perceptione, à qua omne ius suum pè-
det, vt dictum est sup. n. 6. 17. vbi plu-
res, vade pensio, sive quā fructus colli-

gan-

gatur per colonum, vslfructuatio in prædictum proprietarij, nec pro parte cedere potest, alia liceret contra natum vslfructus præuenire tempus, & anticipate percipere utilitatem, atque ita si moriatur, qui locauit fundū, in quo vsumfructum habebat, antequam fructus colonus percipiat, nihil ex pensione heredi suo relinquet, sed tota domino proprietatis erit solvenda, licet tempus solutionis præteriasset, ac fructuatio fuisset soluta, ut planè colligitur ex d.l. defuncta, & probat Cattil. cum alijs n. 22. 23. Venditor autem cum fuisset dominus, potuit ex fundo proprio, etiam ante fructuum collectionem commodum sentire, & ita pro rata temporis currentis pensionis partem querere, quod per superuenientem venditionem illi auctorandum non est, nisi sic convenerit iuxta contrahentes. Ita in simili calo ad d.l. defuncta, respondebat Molin. d. cap. II. num. 15.

Ex quibus satis sit etiam I. fin. in fine principij, ff. de iur. Fisc. vbi ideò empator torius anni pensionem capit, quoniam ad ipsum in illa specie omnes fructus, qui in prædictis pendebant, spectabant, siquidem, ut ex litera patet, nihil in venditione de locatione fuit dictum, quare secundū supra tradita, & communes iuris regulas empatoris fructus erant, colonoque fiscus venditor ad interesse teneretur, cuius favore aliter placuit, ut scilicet empator integra pensione contentus loco fructuum omnium eos colono fisci relinqueret; quod si cœnisset, ut locationi staretur, pensio esset inter venditorem, & empotrem pro rata temporis dividenda.

Num. 4:

Ex præmissis dubiz redduntur hz. 27 duz primi conclusiones, et si committit admittantur, ut constat ex D.D. quorum in principio huius capituli fit mentio, in quo est considerandum istud, fundum adhuc ante fructuum collectionem digmum esse mercede, dum cultura defletur, que naturali ratione ei, qui pro tempore illo fuerit dominus, queritur, argum. h. ite quæ 6. ff. de acquir. rer. domin. nec aliquis est titulus, propter quem hoc emolumen, quod venditor habet, quia colonus re eius vsl est, in emptorem transferatur, qui non plus dedit profundo ratione fructuum pendentium, quos cognovit ad colonum attidere. Quibus rationibus potest Accursij platum sustineri, pro quo extat aperte. Consultus in d.s. si fructibus, dū x qui parat ad acquisitionem pensionē fundi pensioni domus, & meritō: nam quoad dominum non minus ciuilter fructificat fundus locatus, quam domus.

Verumtamen admissa Accursij opinione, diuisio pensionis fundi non eodem modo sit, ac domus inter venditorem, & empotrem; pensio enim domus ad unum conducta inter dies omnes, quibus ille constat, & qualiter distribuitur, quare si tempore venditionis, vel unus dies desiceret ad implendum locationis tempus, pro rata pars pensionis debebitur empotri. Nō sic in fundo, qui si locatus esset ad annum, & venderetur, fructibus ab alienis, ita ut colonus non indigeret amplius illo, & si tempus completum non fuisset, nihil ex mercede percipit empot, qui dominus esse incipit, cum iā fundus

dos vñcat, quare nil meretur, nam pēfio prædij rustici constituitur pro tempore, quo fructuum cultura, ac perceptioni opera datur, neque empot queri potest, cui res empta omnino libera traditur, quam differentiā anno tauti Lugo d.b. 213. Gutier. d. cap. 33. n. 21. cum seqq. Sed si post fructus collectos vellet colonus ibi eos custodire, vel alio modo fundo vti, quod licet iuxta paciam locationis, pars mercedis pro eo tempore debebitur emptori, qui non tenetur gratis permettere, ut quis re sua vtratur, et si conuenienter, ut locationi ipse sit, nam intelligitur, iusta mercede recepta, argument. si mercedem 55. S. ultim. ff. locat. nisi aliud fuerit explesum. Idēque erit, si hoc ante traditionē continget, secundum eos, qui docēt, fructus rei venditæ post contractum perfectum ad empotrem spectare, nam pensio pro eo tempore ipsi debebitur, quæ tamen cum vsluris pretij non soluti compensabitur, ad tradita sup. numer. 15.

29 Speciale in fisco venditore esse, ut pensio queratur emptori, quæ cessaret pro fructibus perceptis, ac tempore præterito, si nondum dies solutionis advenerat, notant communiter D.D. Gutier. num. 25. Lugo supr. vers. Ab hac regula, Pat. Molin. de iust. & iur. disput. 368. num. 5. Quod catur in §. ultim. d.l. fin. ff. de iur. fisc. Ex quo testu optimè comprobatur, quod immediate diximus, siquidem quoad pensionis acquisitionem idem statuit, quando fructus pendent, ac cum recentiori sunt in prædio, dum tempus locationis durat, idēque distinguuntur, an vepserit dies solutionis, qui tunc aderat, quando locationis

Num. 5:

Iuris principium est notissimum; 30 empotrem non astringi, stare locationi per venditorem facta, l. empotrem 9. C. de locat. l. 19. tit. 8. p. 5. Gutier in l. nemo potest n. 42. ff. de legat. s. Menoch. conf. 172. n. 12. Ceuall. q. 756. num. 26. Cancer. part. 1. cap. 14. n. 34. cum alijs, Mantic. de tacit. conuent. libr. 5. titul. 10. numer. 33. Caldas de emp. & vend. cap. 26. per totum, Capyci. decis. 182. n. 3. Anton. Gom. variar. d.lib. 2. cap. 3. n. 9. 10. Anton. F. ab. de error. decad. 6. error. 6. Pisell. in l. 1. part. 3. numer. 68. C. de bon. matern. Moz dict. tit. de naturalib. emp. pension. num. 37. & tract. de locat. tit. de naturalib. locat. a num. 1. Pat. Molin. disput. 490. Quod & in colono partario procedit, Surd. decis. 52. numer. 10. Menoch. de arbitrar. causa 223. numer. 2. Capriol. de success.

abintest.n.113. Valasc.de iur. emphat. q.30. à princ. Pet. Barbos. in l. si filo fam. s. fin. num. 50. ff. solut. matrimon. Franch. decis. 334. part. 2. & regulariter singularis successor colonū expellere potest, quod tamen plures patitur. limitationes de quibus per D. Couar. infra lib. 2. cap. 15. Marecot. variar. lib. 1. cap. 18. Carroc. de locat. tit. de sing. successor. August. Barbos. in collectan. ad d.l. emptorem, Cancer. sup. à n. 31. Ant. de Marin. quotidiana. resolut. cap. 259. Mantic. d. tit. 10.

31 Sic à tradita regula excipitur, qui à fisco emit, cuius fauore inductum est, ne ad interesse teneatur colono, ut emptor in locatione fiscali perfeuerare compellatur, d.l. fin. ff. de iur. fisc. Gregor. Lop. in l. 19. glof. 5. tit. 8. p. 5. Fachin. controv. ciar. libr. 11. cap. 21. Valasc. de partitionib. cap. 28. nu. 13. Merlin. de pignor. libr. 4. q. 172. nu. 21. Surd. conf. 331. num. 1. Gutier. Canon. question. lib. 2. cap. 8. n. 63. Due nas reg. 240. lim. 8. Sed & illud specialiter habet emens à fisco, quod absque celsione potest agere contra condicorem, Cancer. supra cap. 13. num. 97. vers. Nec prædictis, Giurb. in consuetud. Messian. cap. 15. glof. 5. n. 15. Olea de celsion. iur. tit. 4. Milcelian. num. 26. 28. Barbos. supra numer. 38. Peregrin. de iur. fisc. libr. 6. titul. 4. Ceual. quæst. 756. num. 72. cum alijs, Pinel. in l. part. 3. nu. 68. C. de bon. matern. Cald. de emption. capit. 26. num. 38. Præterea specialiter indulsum est emptori, ut omnem pensionem, si dies ad soluendum non venerit tempore contractus, pro anno currenti lucentur, modò fructus, pro quibus pendit in prædio vèditio ex-

Vers. Nec mibi placet.

Fulgosij sententia procedere posset, cum emptor proprio nomine, & non venditoris stetit locationi, quo causa actione negotiorum gestorum cessat, l. Neleunius 36. l. madasti 48. ff. de negot. gest. & dubitati quidem potest, si emptor patiatur, fructus per colonum percipi, qua actione pësionis partē pro rata temporis coequatur: nō enim locati actione habet, vt colonū cōueniat, cū nec ipse locauerit, neq; a locatorē libractio cessauerit: nō ex épto cōtra vèditore, qui non est pacti, vt staretur locatione: nā si cōuenisset, intelligitur, pësione præstata, quæ responderit

tempori lapsu, vsque ad fructū perceptionem, argum. d.l. si mercede 55. s. fin. ff. locat. cum igitur nulla emptori sit actio, in iudicio audiendus non erit, l. si pupilli 6. s. videamus, ff. de negot. gest. Paz in prax. tom. 3. in princip. nu. 3. 6. Cardin. Tusch. tom. 1. lit. A. concil. 60. Marc. Aut. variar. hbr. 3. resol. 41. nu. 2. Sesse decis. Aragon. 189. num. 2. Dicendum verò est, posse emptorem fructus retinere, vsque dum pensio sibi solvatur, imò vtilem locati actionem ex æquitate obtinebit cōtra colonum, argum. l. si in area vbi glof. fin. ff. de condic. indeb. Sed & vtilis negotiorum gestorum dabitus in subsidium adversus venditorem, nisi hic colono iam interesse solvisset, atque ita D. Couarriu. est intelligendus,

Num. 63

33 Quod is, qui rem ex pacto retroueniendi recuperat, omnes fructus suos faciat pendentes, sumptibus solutis, docent Petr. Barbos. in d.l. diuotio in princip. part. 2. num. 7. ff. solut. matrimon. Beroi, quæstion. familiar. quæst. 98. num. 4. Anton. Fab. decad. 10. error. 2. Maynard. decis. 31. libr. 2. Escobar d. lib. 2. comput. 26. num. 8: hanc opinionem vetiorem fatetur, et si tam non sequatur, Gutier. d. cap. 33. num. 29. Casan. in consuetudin. Burghund. rub. 5. S. 5. num. 25. Molin. dict. cap. 11. num. 9.

Num. 7

34 Sed fructus pendentes pro rata tēporis fore diuidendos inter redimentem, & venditorem longè communi-

nus est, & in praxi seruat, sic tenent: Thesaur. decis. 56. à nu. 1. Myfnger. obseruat. 50. & 70. cent. 6. Fachin. cōtровер. lib. 2. cap. 14. Hermos. in l. 42. glof. 9. nu. 6. tit. 5. part. 5. Cancer. variar. part. 1. cap. 13. n. 21. Ricci. in collectan. part. 1. collectan. 159. Mantic. d. lib. 4. tit. 32. n. 102. Escobar vbi proximè, vers. Et tenendo, Tepat. variar. sentent. tom. 2. titul. 407. cap. 11. vers. Quid de fructibus, Tiraquel. de retract. conuent. s. 5. glof. 4. numer. 9. Gratian. March. decis. 176. numer. 1. s. Costa de ration. rat. quæst. 36. Joseph. Ludovic. Perus. decis. 79. numer. 7. 8. Franc. Molin. Delphnat. decis. 57. p. 2. Bellacomb. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 37. num. 17. Boer. decis. 23. Caualcan. de vñst. mulier. relict. num. 144. & hoc casu redimens stare locationis per fetrouendem facta compellitur, Mantic. dict. lib. 5. titul. 10. num. 34. Carroc. titul. de succel. quæst. 12. Giurb. decis. 58. num. 8. Rota apud Pacific. de Saluijan. decis. 106. numer. 12. Marecot. dict. cap. 18. num. 8. & numer. n. ex alijs ampliat ad locationem in plus annos.

Ratio huius sententiæ omisssis, quas D. Couarruicias refellit, & approbat, est, quia cum à principio constituitur pretium, quod soluendum est pro fundo tempore reuenditionis, ratio non habetur fructuum futurorum, qui tunc pendentes fuerint, sed solum æstimatur fundus sine illis, cum accidentale sit, fructus pendere nec ne quando redimatur; quare initium est, ipsos emptori tribui sine causa, & ita diuilio admittitur, vt qui reuendit fructuum pendentium retinet æstimationem. Hinc deducitur,

prefata m communem opioionem li-
mitandam esse, quoties pactum retro-
uendendi interuenit pro pretio, quod
partes decreuerint tempore retractus,
quoniam tunc fructus pendentes omni-
no redimenti cedent, cum eo casu pre-
tium statuatur habito respectu ad illos,
propter quos valor augetur. Ita limi-
tantur Hermos. supr. num. 7. Escobar d.
vers. Et tenendo, Ioseph. Ludovic. d.
decil. 79. n. 17. 18. Baptista Costa dicit.
q. 36. num. 7. Martina supr. lib. 4. tit.
31. num. 21. Gratian. nu. 2. Sed si post
moram eius, qui retrouendere tene-
tur fundus, fructibus pendentibus, re-
dimatur, omnes ad emptorem, solu-
tis somptibus, indistincte pertinebunt,
ut leone Hermos. ill. cum multis au-
mer. 14.

Ibi: Secundū diligenter.

37 Communiter reprobatur, quod
D. Couar. in presente tradit, videli-
cer quod si fundus vēdatur, fructibus
ia maturis, proximisque collectioni,
& tempore retractus fundus in eōde-
statu reperiatur, omnes fructus em-
ptori debet cedere, hoc inquam, DD.
non admittunt secundum Ioseph. Lu-
dovic. d. n. 18. Hermos. nu. 8. & alios,
quos hic refert, quorum fundamen-
tum ex predictis colligitur, nam in
prima venditione pretium correspon-
det fundo cum fructibus, quos iam
habet, at in constitutione pretij ad
retractum fructus non consideran-
tur, qui an in fondo futuri sint, cum
redimatur, nescitur. Hermosilla ta-
mē dicitur D. Couartuias iu-
re probat ubi proxime, cum tempus
certum ad retrouendum assigna-
tur, ita si calificet, ut tantum fructus pē-

dere soleant, omnes emptor lucra-
bitur, de quibus contrahentes cogitasse,
presumantur, cum pretium statue-
runt.

Nec obstat si aliquis pro D. Co-
uar. dicat, quod cum fundus vendiet
pro mille, fructibus pendentibus cu[m]
pacto, vt pro eodem pretio retrouen-
datur, xquum videtur, retrahente[m]
fundum cum fructibus pendentibus
eos sibi querere, vt equalitas serueretur,
neque potest dici, contrahentes non
considerasse in cōstitutione pretij in-
crementum furorū fructuum, liqui-
dem tanti etiam ut fundum tempore
retractus, quanti valuit tempore
contractus cum fructibus. Nam res-
pondetur, longe minorem esse valo-
rem rei vendite, quando distrahitur
cum pacto retrouendendi, quam cum
radimur, pactum enim illud multū
rei pretium nimis, & eius pars censem-
tur. Menoch. de pr̄sumpt. lib. 3. p. 12.
sumpt. 12. 2. n. 9. Castil. lib. 2. quotidianar.
cap. 23. n. 63. cum seqq. Tiraquel.
de retract. conuenit. in prefat. à n. 20.
Roderic. de ann. reditib. lib. 2. q. 2. nu.
8. 24. Gratian. disceptat. forec. 25. 8.
n. 3. 7. cum seqq. Hermos. in l. 42. glo.
1. n. 31. titul. 5. p. 5. Qua ratione fundus
venditus cum fructibus pendentibus
codem pretio xflatur, propter pa-
ctum retrouendendi, ac ipse sine fruc-
tibus, illo onere sublatu, vt quando
redimatur, contingit.

Quomodo autem diuisio fructū
pro rata temporis sit facienda, tradit
Escobar supr. num. 9. Ioseph. Ludovic.
vbi proxime num. fin. Cuiac. libr.
14. obseruat. cap. 22. Hermos. num. 9.
August. Barbos. in collect. ad l. 2. nu.
64. C. de pact. int. empe. & vendit.
Ant. Fab. coniect. lib. 1. cap. 13. Pact.

fic.

fic. sup inspect. 4. cap. 1. à n. 160. Mo-
lin. d. cap. 11. num. 18. Petr. Barbos. in
d. l. diuortio. 5. quod in anno, num. 2.
Peregrin. de fidei comm. attic. 49. nu-
mer. 102. Fontan. de pact. dup-
tialib. tom. 2. claus. 6. glo. 2. part. 2.
num. 42. Ayor. de partit. part. 1. cap.
9. num. 7.

Vers. Sed ex Cumani.

41 Adde Gutier. d. cap. 33. n. 27. So-
cin. conf. 42. n. 7. vol. 3. Idemque erit,
si fundus relinqatur ad vitam legata-
ri: quia fructus dividuntur: tamen
aliud iuris erit, si aliqui fructus fundi le-
guntur in singulos annos quoad viuat:
nam si incepit anno legatarius dece-
dat, omnes fructus illius hæredi suo re-
lio juc. argum. l. à vobis 5. ff. de ann.
legat. Gutier. n. 28. Isf. in d. l. diuortio,
n. 7. ff. sol. matr. Auendañ. respons. 5.
n. 5. vers. Quæ supra dicta sunt, Signo-
rit. conf. 33. nam in legatis annois,
quale est istud, in principio cuiusque
anno totum: quod pro eo relictum
est, debetur, & in hæredes transfertur,
in singulos 8. ff. de ann. legat.

Num. 8.

42 Hæ leges fori, Ordinameti, & Tau-
ri disponentes circa retractum iure
sanguinis extant hodie in noua Re-
copilatione, suntque l. 7. 8. & 9. tit. 11.
lib. 5. de quibus Anton. Gom. in ead.
l. 7. 10. Taur. Matienço in d. l. 7. Recop.
Gutier. practicar. lib. 2. capit. 145.
cum multis sequentib. Castill. in l. 74.
Taur. Azeued. in eisd. legib. Recop.
Hermosilla in l. 55. glo. 2. cum se-
quent. tit. 5. part. 5. & passim Regis.
colaz.

V 3

qui

Fructus, qui pendebant tempore 43
emptionis, consanguineo terrahenti
fundum omnes debentur, Ant. Gom.
supr. num. 29. sub ver. Secundo quia
licet, Matienço in d. l. 7. glo. 12. num.
8. 9. Hermol. in d. l. 55. glo. 8. nu. 47.
Gutier. d. lib. 2. quæst. 15. 8. num. 8. vbi
disputat, Tiraquel. de veroq. retract.
tit. 1. §. 1. glo. 7. num. 53. Alborn. in sua
art. contract. lib. 3. tit. 3. fol. 122. col. 1.
Ratio est, vt colligitur ex dictis supra:
nam, cum leges Regis iubeant, pretiu[m]
emptori per consanguineum retrahē-
tem reddi, necessariò sequitur, vt fruc-
tus pendentes tempore venditionis
ad consanguineum sp̄tent, cum pro-
cedent pretio fuerint cōpatati: Alio-
quin inquit fuit, quod cādem quā-
titatem acciperet emptor pro fundo
demptis fructibus, ac pr̄linuit, cum
isti pendebant in illo. Quod procedit,
sue iam collecti sint cum fundus re-
trahitur, sue adhuc pendent secun-
dum eosdem DD. qui ferè omnes
affirmant, hanc primam conclusio-
nem esse contra D. Couar. in presen-
ti, quatenus ait, fructus pendentes tem-
pore retractus esse dividendos inter
emptorem, & consanguineum, sed si
recte locus iste intelligatur minime
predicta opponitur sententia, licet
enim D. Couar. divisionem admittat,
non tamen sentit, fructus pendentes
tempore venditionis ad consanguineum
non spectare, sed habendam esse
rationem temporis, quo ante mo-
ram dominium fuit penes empto-
rem, nam pro ea parte ipsius sentit,
etenim sicut post emptionem ante
moram fructus satos, ac perceptos
suis emptor facit, Gutier. nu. 9. Her-
mosill. dict. num. 47. & omnes faten-
ter, ita & incrementum fructuum,

qui pendebat tempore emptionis, ad illum pertinet, qua ratione diuisio debet admitti. Alij ger praterea potest intelligi D. Couar. quin prædictæ communi conclusioni opponatur, vt loquatur de fructibus satis post emptionem, & pendebus tēpore retractus, quo casu compertum est, fructus pro rata temporis diuidendos, vt statim probabimus ex alijs. Ex quibus venit declaranda nostra præcipua cōclūsio, dum diximus, fructus pēdentes, cum fundus venibat, omnino consaognatio deberi, nam est intelligendum, prout extabant tunc temporis, nam inermentum, quod habuerunt apud emptorem non morosum, ipsi cedet, cum intetum fuerit dominus, periculūque rei emptæ sustinuerit, id quod, ff. de peric & commod. rei vendit.

45 Fructus verō sati, ac percepti post emptionē omnino ipsi emptori quatuoruntur usque ad diem moræ, vel litis contestationis iuxta distinctionem D. Couar. hic, Gutier. d.n.9. Hermos. d. n.47. Montaluo in l.13. glos. magna, col.9. circa finem, vers. Item quanto an proximiōti, tit.10. lib.3. for. & in l. 3. glos. magn. col.3. 4. tit.13. cod. libr. Matieno d. glos. 12. num. 9. vbi ait, motam committi à die consignatio- nis pretij, sequuta intimatione.

Num. 9;

46 Consueta apponi in contractibus, etiam omittātur, pro appositus haber, probat latè Menoch. consil. 37. à num. 21. ferē per totum, & n. 73. D. Couart, hoc in loco dominatiū impugnat, quam sententiam communē esse, constat ex Hermos. in l.32. glos. 3. n.8. tit.5. p.5. vbi plurimos pro ea

laudat, ipse tamen etiam cum cōmuni contrarium sentit ibidem, vers. Sed his non obstantibus, de quo & Ceulllos agens de clausula guarentigia, q. 690. In qua controuersia ambiguitate posset forsitan media via eligi, assere do, in rebus magni præiudicij veram esse D. Couar. & Hermos. opinionē, in alijs autem Menochi sequendam, argumento eorum, quæ idem D. Couar. docet in rubric. de testament. p.2. nu.42. nam vbi maius periculum veretur, ibi cautius est agendum, cap. vbi 3. de elect. in 6. cap. vlt. 7. quæst. 2. l. 1. 5. sed & si quis, ff. de Catbon. edict.

Num. 10.

Communis valde resolutio est, & 47 in praxi sine controuersia recepta, redimentem censum teneri ad redditus decursos usque in diem redemptio- nis. Felician. de cens. lib.4. cap. vnic. n. 7. cum alijs, Baeza de decim. tutor. c. 28. num. 14. Mich. Salon. de contract. tit. de censib. art. 3. controuers. 18. nu. 11. Scaccia de commerc. §. 2. glos. 5. num. 171. Cenci. de censib. part. 3. c. 1. q. 3. art. 9. n. 42. Auendañ. eod. tract. cap. 10. n. 12. Thesaur. decis. 56. nu. 3. Roderic. de annu. reddit. libr. 2. quæst. 15. n. 76. Giurba decis. 98. num. 16. cū alijs, Marescot. variar. resolut. lib. 2. c. 61. num. 9. Caput aquen. decis. 103. p. 1. Sunt enim fructus ciuiles, qui singuli diebus percipiuntur, Tondut. que- stion. civil. cap. 69. n. 12. Vndē volens censum redimere, vt redditum cursum impedit, debet pretium sortis, & debitam pro rata temporis quantitatē legitimē deponere, nec solius capita lis consignatio proderit, argument. l. acceptam. 39. C. de vſur. Carroc. de

deposit. part. 2. quæst. 15. num. 9. Par- lador. different. 73. S. 2. in finē. Quod adeò verum est, vt, si vel vos sum- mus deficiat fortis, vel redditum, etiā per errorem, si non cessent, Cenc. d. art. 9. à nu. 38. Felic. d. cap. vnic. in ap- pendic. sub n. 3. Giurb. num. 18. de quo tamen consulas Azeued. in l. 9. n. 17. tit. 11. libr. 5. Recopilat. Matienz. ibi glos. 4. n. 12. Didac. Per. ad Segur. in l. vnum ex familia, s. sed si fundum, n. 9. ff. de leg. 2.

48 Sicut pecunia pro rata tēporis do- mino census usque ad diem redemp- tionis soluenda est, ita & vinum, oleū, vel frumentum debebitur, si in his spe- ciebus redditus sint constituti, etiamsi nondum tempus collectionis fructū advenierit, quoniam census ea est na- tura, vt quod reddit, & que dividatur pro rata temporis, neque aliud atten- ditur ad redditum acquisitionem, nisi lapsus temporis, Molin. de iust. & iur. disp. 390. num. 4. Lugo d. tom. 2. disp. 27. sect. 6. num. 93.

Num. 11.

49 Seclusa lege positiva, licitū est cen- sum constitui, vt redditus in alia specie, quam pecunia pendantur, sed hoc ve- titum est non solum in Hispania, sed & in Gallia, & Germania propter pe- riculū iniustitiae, quæ sic facilē pallia- tur, Salas de censib. dub. 55. num. 1. 2. Lugo dict. disput. 27. sect. 2. §. 3. à nu- mer. 42.

50 Communiter admittunt DD. has duas limitationes ad l. 4. tit. 13. libr. 5. Recopilat. qua non obstante, poterit census irreducibilis, vel referuativus imponi, vt redditus præstentur in oleo, vino, vel frumento, dummodo in fra-

dem legis nō fiat, de quo Gutier. pra- dicat. lib. 2. quæst. 170. per totā, Mo- lin. disp. 393. n. 2. Azeued. in d.l. 4. nu- 3. Roderic. supr. lib. 1. quæst. 12. n. 5. & quæst. 13. per totam, & quæst. 17. n. 7. Garcia de expens. cap. 9. n. 77. Au- daño de censib. cap. 46. n. 5. cum seqq. & cap. 47. n. 5. Felician. eod. tract. libr. 2. cap. 1. num. 42. Parlador. dict. §. 2. per totum,

Num. 12.

Ibi Cui questioni oportet premittere.

Clericos testari non posse de bo- nis intuitu Ecclesiæ acquisitis, sed ad ipsam pertinere iure Canonico, com- pertum est, cap. cum in officijs 7. cap. relatum 12. de testament. facit Tri- dent. less. 25. de reformat. cap. a. D. Co- uar. in d. cap. cum in officijs nu. 16. vbi ampliat ad res emptas pecunia ex ip- sis redditibus collecta, Nuart. de redi- trib. Ecclesiastic. quæst. 3. n. 5. Mares- cot. sup. lib. 2. cap. 2 à num. 9. Meno- ch. consil. 223. num. 3. & n. 2. ait, bona in dubio præsumi acquisita intuitu Ecclesiæ, Sanch. & alij proximē refe- rendi. Quid de quotidianis distribu- tionibus, vide Sanch. dub. 46. D. Co- uar. nu. 14. Marescot. nu. 11. In His- pania tamen ex cōmuni, ac generali cō- suetudine receptum est, vt ea bona ad Clericos & successores sicut patrimo- nium, tam ex testamento, quam ab in- testato perueniat, l. fin. tit. 8. lib. 5. Re- copilat. Molina de primogen. lib. 2. c. 10. num. 54. Auendañ. respons. 19. n. 8. Sarmiento de redditib. Ecclesiastic. part. 2. cap. 6. & part. 4. cap. 1. num. 8. Escobar de ratiocin. lib. 2. comput. 20. nu. 23. vers. Verum prædicta, Sanch.

consilior. moral. lib. 2. cap. 2. dub. 50.
num. 7. verf. Prima sententia, Matien-
go in d. l. fin. Recopil. glof. 4. Mieres
de maiorat. part. 1. quæst. 1. n. 15. Spi-
no in specul. testament. glof. 14. à n. 13.
latissimè Ceuall. tom. 1. q. 38. à n. 36.
D. Ioan. de Solorcano de gubern. In-
diat. lib. 3. cap. 10. num. 11. Pareja de in-
strument. edit. tit. 5. refol. 5. n. 20. Ca-
still. supr. cap. 79. num. 7. in fine, Pat.
Molin. disp. 147. à num. 14. Aug. Bar-
bos. de potest. Episcop. allegat. 114. n.
6. Quæ consuetudo pluribus in locis
vigeret, ut affirmant Bursat. conf. 178.
num. 4. vol. 2. Ceuall. num. 38. Ton-
dut. Caonic. question: part. 1. capit.
22. num. 1.

⁵³ Et hec valde dubium sit, an talis
conscientia valeat: eam validam esse,
frequentius DD. defendant, de quo
D. Couar. in cap. cum in officijs 7. n.
23. de testament. Molin. d. n. 54. San-
ch. & alij proximè adducti, sed hi, &
alij, quos ipsi elegant, fatentur, quoad
forum externum licere Clericis, etiam
in usus profanos de illis bonis in vlti-
ma voluntate disponere ad libitum,
secent tamen hoc animæ omnino tu-
tum non esse, imò quod tali facultate
testandi vi debent in opera pia mnxi-
mè in magna quantitate; sunt autem
qui sine distinctione affirmant, posse
Clericos, quomodo voluerint de re-
ditibus Ecclesiasticis moriètes dispo-
nere, quos refert Sanch. d. num. 7. verf.
Prima sententia in fine, & D. Couar.
vbi proximè Gutier. practicat. libr. 2.
quæst. 114. vbi disputat. Sub qua con-
suetudine Episcopi non continentur,
quibus de Ecclesiasticis redditibus, sine
Pontificis permisso testari, aut succes-
sores ab intestato habere, non licet, Sá-
ch. dub. 51. num. 5. Tondut. supr. Ge-

vall. num. 63. Aug. Barbos. num. 7. 8.
Pareja d. num. 20. & omnes commu-
niter; Poterunt tamen testari de bonis
propria industria quæstis, dum Epi-
copatu funguntur, ut contra alios re-
soluit Sanch. numer. 4. & D. Couarr.
in capit. 1. numer. 11. de testament.
vbi alij.

Ibi: *Et quidam parem esse censeret.*

Communis sententia docet, fru-
ctus collectos tempore mortis bene-
ficiarij ad ipsius hæredes pertinere,
pendentes verò ad Ecclesiam, vel suc-
cessorem, ut in usufructuatio seruatur,
cuius Authoræ congrerunt Barboli in
collecta. ad c. fin. n. 4. verf. Verum cō-
munis, vbi haec cōmunem antiquorū
& modernorū assertit de cōfirmatio-
ne utile, vel inutil. Escob. d. cōput. 20. n.
23. verf. Quibus sic in pūcto juris, Gu-
tier. d. c. 33. n. 1. Sed à pluribus Neote-
ricis D. Couar. doctrina amplectitur,
scilicet ut fructus pendentes pro rata
temporis diuidantur, Gutier. sup. n. 9.
Molin. d. cap. 11. num. 4. Sarmient. su-
pra lib. 4. cap. 6. num. 13. &c in defens:
contra Nauar. quæst. 2. monit. 13. Es-
cob d. n. 23. verf. Contrariam tamē,
Lara de Capellan. libr. 2. c. vltim. à n.
21. vbi testatur, ita obseruari in tota
Hispania, Flamin. de confident. q. 35.
n. 49. Zerol. in prax. Episcop. p. 1. verb.
Beneficium, §. 6. & p. 2. verb. Renun-
ciatio, §. 2. Castill. quotidianar. libr. 1.
de usufruct. c. 79. à princip. Pat. Mo-
lin. tom. 2. disput. 635. num. 7. Apor.
de partition. part. 1. cap. 9. Marc. An-
ton. Genuen. in prax. Archiep. Nea-
polit. cap. 53. in annotation. num. 11:
secund. nou. impref. Nicol. Garc. de
benefic. part. 2. cap. 1. num. 97. Paul.

Cristin decis. Belgic. 295. tom. 1. D.
Franc. Hieron. de Leon decis. Valent.
145. n. 13. Tondut. quæst. civil. cap. 69.
num. 10. Carol. de Tap. Neapolit. de-
cis. 45. n. 3. Valençuel. conf. 47. à prin-
cipio, & alij, quos refert Boer. confil.
23. n. 7. Quorum fundamentum præ-
cipuum est, quia fructus debentur be-
neficiario ob seruatum, quod exhibet
Ecclesia, cum beneficium propter
officium concedatur, cap. vlt. de re-
script. in 6. atque ita dignus est merce-
de sua pro tempore, quo seruit per se,
vel per alios, eamque per divisionem
fructuū ut percipiat iustitia conuenit,
Vnde constat, quod licet prima op-
prio olim magis communis fuerit, ho-
die secunda receptio est, ut eam se-
quores advertere. Parlador. different.
120. S. I. à n. 1 & in Hispania admissam
esse, iunt Satmī. & Molin. vbi pro-
ximè. Nihilominus itandum est con-
suetudini Episcopatus, vbi beneficium
vacauerit, Parlador. Gutier. n. 12. El-
cobar. num. 24.

⁵⁸ Circa quod emanavit Bulla Iulij
III. anno 1550. qua prior sententia ex-
presè approbatur, de qua Maresc. d.
c. 2. n. 14. vbi secundum eam Rotam
iudicasse, testatur. Sed ipsam in Hispa-
nia adinillam non esse, tradunt Na-
uar. cons. 4. de succession. ab intestato,
Garcia d. cap. 1. n. 102. Sanch. d. dub.
50. num. 13. &c ita pluribus Rotæ de-
cis. sibus decretum fuisse, testis est
Barbos. vbi supr. verf. Superuenit, cum
sequentibus.

⁵⁹ Quæ cum procedant, siue morte,
siue alio modo vacet beneficium, Par-
lador. supr. à n. 4. Sarmient. part. 4. c.
6. Gutier. d. cap. 33. n. 33. maxime du-
bitatur, quando affensus requiritur ad
valorem resignationis, à quo tempore

incipiant fructus ad resignatarū per-
tinere: de quo latè Ceuall. quæst. 56.
à n. 38. & inter varias sententias, quas
refert, magis usu recepta est tradita ab
eodem n. 50. ut scilicet resignans stu-
dus percipiat usque ad diem præstiti
affenus per Pontificem, ita Flaminii.
de resignat. beneficior. lib. 1. quæst. 6.
n. 38. Hieron. Gabriel. conf. 192. n. 34.
Pute. decis. 42. & est communis Ity-
lus Gauriz secundum Burlatum conf.
395. volum. 4.

Num. 13:

D. Couarruias etiam in divisione
pensionis, ut pro rata temporis fiat in-
ter hæredem pensionarij, & eum, cui
pension vacat, sequitur Tondut. supr.
d. cap. 22. n. 5. Costa de ratione rat.
quæst. 10. n. 4. Gabr. conf. 191. per to-
tum vol. 2. Hondoned. conf. 85. n. 13. 25.
cum seqq. vol. 2. Gutier. d. cap. 33. n. 9.
Thesaur. in addition. ad Ant. decis.
143. Pat. Molin. supr. n. 8. Cristin vbi
proximè. Peregrin. de fideicōmis. art.
49. n. 101. Annel. Robert. er. indicat-
ar. libr. 3. capit. 4. per totum, & sic in
prax obseruari dixit Molin. d. cap. 11.
num. 4. Sed Tondut. n. 5. alij lauda-
tis tradit Rotam decidisse, ut, cū pen-
sio vacat per actum voluntarium, vel-
uti per cessionem, integrè ad cessiona-
riū spectat, sed si per actum necessaria-
rium, ut mortem, pro rata diuisio pē-
sionis fiat. Et obiter notandum est,
fructibus omnino deficientibus pen-
sionem nō debet, idemque est si per-
cepti sint illi, qui sunt necessarii ad vi-
tium beneficiarij, nam alimenta scr-
uientis altari pensioni sunt p̄fere-
ndā, alij autem fructuum exigui-
tas pensionē nulla ex parte demipuit,

61

62

63

Cet.

Cenall. quæst. 897. num. 5. 13. cum sequent. Flamin. d. lib. 1. q. 8. nu. 48. 49. Mantic. decis. 539. n. 7. Tondut. supr. part. 2. cap. 1. §. 4. num. 100. Quod si beneficiarius ob absentiam, vel aliam causam fructibus priuetur, pensio ex ipsis debetur, Tondut. n. 104. Idem quod diuisione fructuum pendentium, quod in pensione, ac beneficio diximus, seruat inter heredes Equitum Commendatiorum Ord. num. Militarium Diui Iacobi, Calatrava, & Alcantara, & succellorem, nam pro rata temporis dividuntur, Molin. d. cap. 11. num. 5. Gutier. num. 13. Pat. Molin. num. 7.

Num. 14.

Ibi: In feudis receptum est.

65 In feudis circa fructuum pendentium diuisione est distinguendum, nam aut mortuo feudatario feudum transit in sequentem agnatum, aut redit ad dominum, primo casu fructus pro rata temporis dividuntur, quia feudum est beneficium, quod propter officium, & seruitum conceditur, capit. vnic. si vassal. mil. arm. bellic. depositur, in vbi. feudor; atque idè pro obsequio præstito fructuum partem meretur usque in diem mortis, Costa de succession. Regni, p. 3. n. 15. ad finem, Escobar cum alijs d. disp. 20. num. 17. Secundò autem causa obseruanda erit decisio cap. 1. §. his consequenter. Hie finitur lex, & consuetudo incipit, vbi fuerit recepta, alioquin consuetudo, quæ in regione viguerit, est attensa, de quo consule Marescot. variat. lib. 1. cap. 14. per totum, Molin. d. cap. 11. num. 1. Escobar d. nu. 17. vers.

Sitamen, cum seq. Gam. decis. 150; nu. 2. Pat. Molin. d. disput. 635. à numer. 1. Gratian. disceptat. lib. 2. c. 250. Monter. decis. Atag. 37. n. 17.

Ibi: Quod deducitur ab ea opinionis.

Licet quoad acquisitionem fructuum legati, vel fideicommissi, & à quo tempore dominium in legatarium transfeat, multa, ac varia dixerint Interpretes, compendiosè, quod certius videatur, resoluendum est; lute itaque cō- 63 muni, si species certa veluti domus, vel fundus proprius testatoris relinquebatur, si fructum dominium quærbatur legatario à morte testatoris, verum autem ab adita hereditate, vel à quo heres moram in adeundo committebat, at de iure regio dominii verum hoc casu à morte testatoris ad legatarium pertinet, ratio differēt; huius est, quoniam olim legatorum valer ab aditione hereditatis pendebat, sicuti omnī quæ testamento disponiebantur, l. si nemo 9. ff. de testamēt. tutel. hodie vetò legata, & reliqua sustinentur, et si non aedatur hereditas, l. 1. tit. 4. lib. 5. Recopilat. Quod si res aliena, vel aliquid in genere, velut homo, aut vniuersitas letetur, dominii nullo modo quæritur legatario, nisi a die traditionis, idemque iuris est h. in diem, aut sub conditione quicquā relinquatur. Fructus autem ex tūc lucratur legatarius, à quo verum dominium natūras est, vel moram heres in tradendo committet, ita Sanch. consilior. moral. lib. 4. c. 2. dub. 16. vbi tē latē tractat, iura, & DD. adducens, quibus addicte Menesies in l. eam quā, C. de fideicommissi. Tusch. lit. L. conclus. 154. Mantic. de coniectur. lib. 7. tit. 10. nu. 24.

Al-

Aluatar. de coniect. mēt. defunct. lib. 4. c. 1. n. 43. Morquocco de diuisione. bonor. lib. 3. c. 5. n. 24. Salgad. in labetint. p. 2. c. 14. n. 21. & seqq. D. Lat. decision. Granaten. 62. n. 34. Marescot. lib. 2. c. 96. à nu. 5. vbi notat, quod, ut acquiratur dominium legatario, ciuidem acceptatio nō desideratur, sed est intelligēdum de dominio reuocabili. I. si tibi homo 88. s. cum servus, ff. de legat. 1. Idem quod de legato, de fideicommisso particulati dicendū est, Ant. Gom. variat. lib. 1. c. 5. n. 15. vers. 74 Si vero heres. De vniuersalis fideicommissi fructibus, Ant. Gom. d. n. 15. plures casus distinguens, Fachio. libr. 12. controvēsiar. c. 67. Tusch. lit. F. concil. 277. Mantic. d. tit. 10. Menoch. de arbitrat. cas. 256. Folar. q. 626. & alij, quos laudauimus supra nu. 18. 19. vbi de acquisitione fructuum pendentium, adveniente die restituendi fideicommissum.

Ibi: Verum si diligenter rem istam:

75 76 Fructus pendentis, cum possessor maioratus decebat, esse diuidēdos pro rata temporis inter illius heredem, & succellorem in primogenium, docent cum D. Couar. Mol. d. c. 11. n. 11. (vbi n. 19. cum alijs tractat, quomodo pzxna fiscales sint inter eos diuidendz, & resolut, inspiciendum esse tēpus condemnationis, ut illi quærantur omnino, qui tunc possederet maioratum, quæ sequitur Bouadill. in politic. tom. 1. lib. 2. c. 21. nu. 139. quanvis Roland. conf. 77. vol. 4. teneret, esse diuidēdos) Burgos de Paz in proctimo leg. Taur. n. 74. Gutier. d. q. 33. n. 31. Ayora de partition. p. 1. c. 9. nu. 6. Escobar d. comput. 20. n. 7. Auend. respons. 5.

n. 6. Palac. Rub. in rubric. de donat. §.

62 n. 10. Patlador. different. 120. num.

7. Castill. de vñfruct. c. 80. per totum,

Aluatar. vbi supra cap. 2. §.

1. nom. 5. Peregrin. de fideicommiss.

art. 49. n. 101. Paz in tract. de tenut. c.

11. n. 35. quam sententiam, quæ verior,

ac receptor est, limitat Ayora vbi supra

78

in primo maioratus succellore,

cui omnes fructus pendentis tempo-

re mortis fundatori majoratus cede-

re debent, contentiuit Gutier. supt. P.

Molin. d. disput. 535. n. 10. Cristin. d.

decis. 295. & ita in Pinciana Cancella-

ria obseruari, deponit, ut occulatus te-

stis, Escobar supra nom. 9.

Sunt tamen non pauci, quibus pla-

79

ciuitatis pendentis omnes ad suc-

cessore in maioratum pertinere, putā-

tibus possessorē majoratus esse simi-

lēm vñfructuario, sic docent Anton.

Gom. in l. 40. Taur. nu. 74. Costa de

patr. & nepot. nu. 75. Monter. decis.

Aragon. 17. a nu. 9. & alij, quos referit

Escobar supra n. 3.

De alijs fructuum pendentium di-

80

uisioibus videndi sunt Molin. d. c. 11.

Gutier. d. q. 33. Escobar d. cōput. 20.

P. Molin. d. disp. 635. Tondut. quæ-

sition. civil. d. cap. 6. 9. vbi agit a n. 7. de

fructibus pendentibus in bonis mari-

ti, vel vñoris tempore dissoluti mari-

monij, probatque, non esse diuidēdos

pro rata temporis, quasi lucra, durate

matrimonio, quæ sita; sed integrē ad

cum pertinet, in cuius bonis sunt ra-

dicati, expensæ tamen ad communio-

nem coniugalem spectabunt, quod

est notandum ad l. 4. & 5. tit.

9. lib. 5. Recopil.